

да се връзватъ въ него. Долчето „Гюляджикъ“ въ мястото, дъто излиза отъ плоскогорието въ равнината, което място се намира тамъ, дъто Новозагорското шосе почва да се изкачва по плоскогорието, открива съ горното си течение, твърди, сиви и червеникави младо-еруптивни (андезитни) скали. Тия скали пробиватъ стратиграфско-по-горни, т. е. по-млади членове отъ пъсъчливо-мергелната зона, за-която поменахме, че се разположва при с. Мехремъ бей отъ ибокаташнитъ ерупции. Като се отива по течението на долчето надолъ, идва се все на по-млади и по-млади стратиграфски хоризонти отъ въпросната зона. Важно е обаче да се забележи, че тънкослой-ността на пластоветъ се губи на много места по средното и долното течение на дола, и пластоветъ става въ тия места по-дебелослойни, а самите пъсъчници по-едрозърнести и конгломератни. Падението на пластоветъ въ областта на средното тече-ние на дола е подъ малъкъ югълъ, и то пръвмуществено южно. (S hora 12), а въ областта на долното течение пластоветъ приематъ посока отъ ю.-и. къмъ с.-з. и падатъ подъ $\angle 50 - 60^{\circ}$ юго-западно. (SW hora 14+10 $^{\circ}$). По продължението си същите тия пластове се пръсватъ по-източно отъ средното и горното течение на дола въ мястостта „Сеча“. Съ устието си, т. е. съ по-долното си течение това послѣдното долче мие и просича пластоветъ отъ друга една седиментарна зона, състоеща се главно отъ пластични вулканическо-туфозни материали. Тая зона идва непосрѣдствено, постепенно и съвршено конкордантно върху пъсъчливомергелната зона и завзима голъма частъ отъ полите и южния склонъ на нашето плоскогорие. Въ тая зона спадатъ кристалиничните скали, въ които сѫ отворени генджалийските карieri. Карierата, отворена въ мястостта „Иланъ бунаръ“, отъ която именно сѫ вадили камъните за тунджанския мостъ, е всъчена въ дебелослойните едrozърнести пъсъчници на самата пъсъчливомергелна зона.

Границата линия между двътъ поменати зони не е вредъ характерно изразена, защото на много места, като въ *Падаревския долъ*, дерето *Мустафа деди*, мястостта *Крандилъ*, както и при с. *Аекъои*, прѣходътъ отъ чистопъсъчливо-мергелната зона въ ту-фозната става постепенно. Не рѣдко се случва между най-горните членове на пъсъчливомергелната зона да идватъ кластични мате-риали съ туфозенъ характеръ и еруптивно произхождение. Не ще съмнѣвамъ, че пластоветъ на едната и на другата зона сѫ таложени отъ водите на едно и също море въ единъ и същъ геологически